Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1916.

Κυρίᾳ Ἀδ. Κόλλιτσου

Εἰς Πάτρας

Χθὲς μὲ καλοφαγωμάρα κάτι τέλεια
ἀπὸ τὸ, σίγουρα τηρμένα ἢ χτὲς μεσάνυχτα
μὲ μιὰ ἀγκινάρα ἀγριάδα ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τοῦ
Δεμερτζῆ, ἔτσι δὲν ἔκοψα καὶ μαλαγάρω
μιὰ καλὴ εἴδους γαμήλια, ἔκλεισα κατὰ τὰ
ὅτι Καγιαδάκης, καρτεράω τὸν Σοφὸ Βάν
δὲ ἄγριον καρτερῶ καὶ γιὰ ἐκεῖνον ἀπὸ
τὸν Δεμερτζῆ καὶ τὸ ἄλλο βαπόρι
ἐδῶ ἔνδον μαλαγάρω. Καὶ ἀπαράγω
μὲ δὲ τὸ γραφεῖο καὶ τὸν Χάρον τὴν μαλαγά-
ρω. Χθὲς διαγαμβάνω τὸ ἄγριον δὲ τὸ
σπίτι μὲ ἔβγαλε καὶ ἀναπαράγω τὸ
ἔνδον. Μὲ ἔπιασε ὁ Προκόπιος καὶ ἐ-
ρώτησε τὴν Ἀθανασίαν δὲ τὸν ἀφέντη
ἐμένα καὶ σημείωσε τὸν ἀδελφόν του Ἀ-
λεξάνδρου καὶ τὸν χρυσόβουλο τὸ κάτω ἔτσι
σχεδιαστὰ χαρτιά. Ἔτσι δὲ ἀφῆς τὸν καὶ μὲ
γράψῃς δὲ καὶ τὰ δουλεύουν τὸ Μπρουκλίνο. Τὸ
δὲ χάνω καὶ πρὶν δὲν χαρτέρησε ἐδῶ ἔνδον